

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB20 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB20 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 , s. 75.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb20-txt-shoot-n66.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB20:66

#

Gives der et privat Forhold til Xstus?

Det er vel muligt, at jeg ofte for mit eget Livs Vedkommende for meget seer i Xstus Examinatoren, som skulde jeg ved egne Kræfter stræbe, og han blot vilde see efter, hvor langt jeg kunde komme. Dette erkjender jeg, og jeg veed, at jeg ogsaa mangen Gang for Gud angrende har erkjendt at det var egl. ugudelige Tanker, som det er en Ugudelighed at have i Forhold til en Frelser, thi saaledes er dog vel Kjerlighed ikke mindst en Frelsers.

Men paa den anden Side, man er dog virkelig ogsaa gaaet forvidt i modsat Retning. Man indbilder sig at have et privat Forhold til Xstus. Man slutter sig til Xstus, hedder det, man vil virke for hans Sag, hedder det; men saa mener man da ogsaa, at Xstus ikke er saa nøieregnende mod Den, der saaledes slutter sig til ham.

Man glemmer at i Forhold til Xstus er intet saadant privat Forhold muligt, han seer uforandret paa Den, der slutter sig til ham, om han nu ogsaa redeligt og alvorligt stræber.

Men man har villet gjøre formelig Cotterie med Xstus.

Et Cotterie holder saaledes sammen, at gjensidigen ere de ikke saa nøieregnende med hinanden, om det just gaaer saa redeligt, ærligt, retskaffent til – derimod ud efter, mod Andre er man det.

Man har overhovedet glemt, i hvilken Betydning Xstus har en Sag. Den der i timelig, jordisk Forstand har en Sag, han maa gjøre Cotterie, og bliver afhængig af de Medforbundne.

Xstus har kun evigt forstaaet Sandhedens Sag, Andet vil han slet ikke. Derfor maa han være lige saa nøieregnende mod Den, der slutter sig til ham, som mod alle Andre.

Et Msk, der vil noget Jordisk, han kunde være ypperlig tjent med en Tilhænger, der formaaede at føre Sagen igjennem mod alle Andre, medens hans gjorde en Undtagelse med sig selv – Xstus kan i al Evighed ikke bruge en saadan Tilhænger; det er Gudsbespottelse.

#